

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Tatiany Hanečkovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **W. E., s.r.o.**, zastúpený advokátom: JUDr. S.R., proti žalovanému: **Ministerstvo financií Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/14803/2006-71 zo dňa 17.05.2006 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/7/2007-164 zo dňa 16.05.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/7/2007-164 zo dňa 16.05.2007 **potvrzuje**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 2S/7/2007-164 zo dňa 16.05.2007 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/14803/2006-71 zo dňa 17.05.2006 o zamietnutí odvolania proti rozhodnutiu Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2006 č. I/228/1328-6078/2006/992025-r, ktorým bol zamietnutý návrh na obnovu konania Daňového riaditeľstva SR č. I/228/7831-70828/2005/992025-r ukončeného právoplatným rozhodnutím Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 03.10.2005, ktorým bol potvrdený platobný výmer vydaný Daňovým úradom Bytča č. 691/230/17426/04/Sul zo dňa 01.07.2004. V platobnom výmere bola vyrubená žalobcovi daň z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2001 vo výške rozdielu dane vo výške 723 500 Sk.

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že v žalobe nie je uvedené, ktoré dôkazy sa ukázali v pôvodnom konaní ako nepravdivé. Pokiaľ sa podľa žalobcu ukázali ako nepravdivé dôkazy vykonané v pôvodnom konaní v spojení s výpoveďami D. B. a M. P., na povolenie obnovy konania by musela byť splnená podmienka prípustnosti obnovy konania, že nebolo možné uplatniť takéto dôkazy bez zavinenia účastníka, čo je chápané ako nemožnosť označiť tieto dôkazy, prípadne skutočnosti, pretože o nich účastník nevie, resp. nemožnosť vykonať navrhnutý dôkaz. Skutočnosť, že obidva dôkazy boli známe v čase rozhodovania, je preto dôvodom neobnoviť konanie. S poukazom na uvedené dospel prvostupňový súd k záveru, že nie sú splnené dôvody na obnovu konania a že postup žalovaného správneho orgánu bol zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca dôvodiac tým, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, pretože v daňovom konaní a v konaní o povolení obnovy konania neboli správne aplikované právne predpisy najmä v tom smere, že podstatou pri preukazovaní daňových výdavkov je skutočnosť, že je potrebné preukázať, že daňový výdavok sa použil na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov. Aj pri nedostatku určitých dokladov nemožno podľa žalobcu bez ďalšieho vyvodiť záver, že nevznikol žiadny výdavok, najmä keď bolo preukázané, že žalobca tento tovar nakúpil. Žalobca uviedol, že v pôvodnom daňovom konaní nebolo postupované tak, že by boli zisťované skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti čo najúplnejšie, pričom k spochybneniu dodávateľa prišlo len tak, že nebol preukázaný doklad o pôvode dreva, žiadnym spôsobom nebolo spochybnené, že dodávka tovaru nebola realizovaná a teda žalobcovi vznikol daňový výdavok. Podľa názoru žalobcu až po vydaní rozhodnutí v prvom aj druhom stupni v pôvodnom konaní vyšla najavo nová skutočnosť a to, že bolo doložené prehlásenie D. B., konateľa spoločnosti A.R., s.r.o. o tom, že daňové priznanie z dane právnických osôb zo dňa 23.07.2004, teda po vydaní dodatočného platobného výmeru bolo podané oprávnenou osobou. Rovnako bola písomne podaná výpoveď svedka M. P., ktorý potvrdil, že žalobca odkúpil od spoločnosti A. R., s.r.o. ihličnaté drevo a doložil aj doklady o predaji. Rovnako bolo potvrdené, že drevo fyzicky odovzdávala a dopravu vykonávala firma J. H.

Ďalšou dôvodnou skutočnosťou na povolenie obnovy je podľa žalobcu, že Daňový úrad Žilina II eviduje daňové priznanie spoločnosti A. R., s.r.o. na tú istú daň, ktorou bol zaťažený žalobca a z dôkazov nepochybne vyplýva, že sa jednalo o daň z obchodnej transakcie uskutočnenej so žalobcom.

- Za dôvody na povolenie obnovy konania považuje žalobca ďalej:
- *dodatočné daňové priznanie spoločnosti A. R., s.r.o. a úkony príslušného správca dane – DÚ Žilina II. (evidovanie dane z príjmu právnických osôb, vymáhanie tejto dane) preukazujú, že správca dane eviduje a vymáha daň z príjmu od dodávateľa žalobcu za obchod, ktorý u dodávateľa žalobcu spochybnil správca dane,*
 - *zásadou daňového konania je, že sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane (§ 2 ods. 61), potom je neprípustné, aby daňové orgány na jednej strane „nespochybnili dodávku drevnej hmoty“, na druhej strane „spochybnili však dodávateľa“, keď predmetom dane z príjmov právnických osôb je*

príjem (výnos) z činnosti daňovníka a daňovým výdavkom (nákladom) je preukázateľne vynaložený a daňovníkom zaúčtovaný výdavok a základom dane je rozdiel, o ktorý zdaniteľné príjmy prevyšujú daňové výdavky (§ 2 zák. o daní z príjmov), teda dodávka drevnej hmoty je tou skutočnosťou, ktorá zakladá daňový náklad alebo daňový výnos

- *svedecká výpoveď spoločníka A. R., Žilina, M. P. zaslaná Daňovému úradu Bytča potvrdzuje skutočnosť a tvrdenia uvádzané daňovým subjektom v konaní a tento dôkaz je novým dôkazom, ktorý má podstatný vplyv na výrok rozhodnutia.*

Žalobca považuje za závažnú skutočnosť, že dodatočný dôkaz neidentifikoval. Poukazujúc na uvedené žalobca tvrdí, že návrh na obnovu konania bol podaný dôvodne, a preto žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie preskúmal a odvolaniu vyhovel.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný uvádzajúc, že M. F. v odvolacom konaní postupovalo v súlade s platnými právnymi predpismi a vzhľadom na skutočnosť, že dôvody uvádzané daňovým subjektom v rámci obnovy konania nespĺňali podmienky ust. § 51 ods. 1 písm. a/ – c/ zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák.č. 511/1992 Zb.) pre povolenie obnovy konania, rozhodnutím č. MF/14803/2006-71 zo dňa 17.05.2006 potvrdilo rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR Banská Bystrica zo dňa 25.01.2006 o zamietnutí povolenia obnovy konania. Poukazujúc na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/7/2007-164 zo dňa 16.05.2007 potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len O.s.p./) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodu a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil v súlade s § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p..

Z pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný rozhodnutím č. MF/14803/2006-71 zo dňa 17.05.2006 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2006 č. I/228/1328-6078/2006/992025-r, ktorým bola zamietnutá žalobcova žiadosť o obnovu konania ukončeného právoplatným rozhodnutím Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/228/7831-70828/2005/992025-r zo dňa 03.10.2005, ktorým potvrdilo dodatočný platobný výmer vydaný Daňovým úradom Bytča č. 691/230/17426/04/Sul zo dňa 01.07.2004, ktorým vyrubil správca dane žalobcovi rozdiel dane z príjmov právnických osôb za rok 2001 v sume 723 500 Sk, a to z dôvodu, že zo základu dane z príjmov právnických osôb vylúčil náklady fakturované dodávateľom A. R., s.r.o. v sume 2 494 410 Sk za dodávky surového ihličnatého dreva, za ťažbu, približovanie a manipuláciu. Správca dane v pôvodnom konaní vykonal rozsiahle dokazovanie, z obsahu ktorého sa podľa jeho záverov nepreukázalo, že dodávateľom dreva a služieb s tým spojených bola spoločnosť A.R., s.r.o., pričom bolo zistené, že spoločnosť A. R., s.r.o. ako dodávateľ žalobcu za zdaňovacie obdobie roku 2001 podala daňové priznanie k dani z príjmov právnických

osôb nulové, výkazy ziskov a strát bez údajov. Na adrese sídla zapísaného v obchodnom registri sa spoločnosť podľa vyjadrenia vlastníka nehnuteľnosti nikdy nenachádzala. Predmetná spoločnosť podala však dňa 23.07.2004 dodatočné daňové priznanie, v ktorom uviedla príjmy vo výške 2 494 410 Sk a daň 723 260 Sk, ktorú však nezaplatila. Ak správca dane vyzval konateľa tejto spoločnosti pána D. B., aby podal vysvetlenie k podanému dodatočnému daňovému priznaniu, zásielka sa vrátila s poznámkou ako adresát neznámy. Uvedené skutočnosti boli známe a posudzované už v rámci odvolacieho konania proti dodatočnému platobnému výmeru.

Z obsahu administratívneho spisu tiež vyplýva, že správca dane niekoľkokrát vyzýval M. P., aby sa dostavil za účelom svedeckej výpovede správcovi dane, pričom M. P. listom, ktorý bol doručený správcovi dane dňa 28.10.2005, podal svedeckú výpoveď, pričom uviedol, že v listine svedeckej výpovede prikladá listinné dôkazy preukazujúce jeho tvrdenie, pričom k predmetnej výpovedi priložené neboli.

Podľa § 51 ods. 1 zákona č.511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov konanie skončené právoplatným rozhodnutím okrem rozhodnutia, ktorým sa rozhodnutie zmenilo mimo dovolacieho konania (§ 53 ods. 3), sa obnoví na žiadosť účastníka konania alebo z úradnej moci, ak

- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania,
- b) rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom,
- c) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak.

Podľa § 29 ods. 1, 2 zákona o správe daní a poplatkov dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie. Správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o správe daní a poplatkov daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní, alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že konanie v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou, znamenajúcou, že súd preskúma napadnuté rozhodnutie len v medziach a v rozsahu určenom žalobcom. Súd teda nemôže z vlastnej iniciatívy práv žalobcu nahradiť a sám vyhľadávať možné právne vady napadnutého rozhodnutia. Zo žaloby musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktorý však musí konkretizovať, t.j. že správny orgán porušil vydaním rozhodnutia konkrétne ustanovenie zákona, alebo iný právny predpis a to poukázaním

na konkrétne ustanovenie právnych predpisov hmotného alebo procesného práva. V danom prípade je však potrebné zdôrazniť, že konanie je v tomto prípade koncentrované, to znamená, že žalobca môže žalobné body rozširovať len do konca lehoty na podanie žaloby. K žalobným bodom, ktoré boli uplatnené neskôr súd nemôže prihliadať.

Z uvedených dôvodov súd nemohol zohľadniť a prihliadať pri rozhodovaní o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave na nové skutočnosti, ktoré uvádzal žalobca až v podanom písomnom odvolaní proti rozsudku. Súd v tomto prípade mohol posúdiť len tie skutočnosti a dôvody odvolania, ktoré boli použité a boli obsahom žaloby. Tu sa odvolací súd stotožnil s konštatovaním Krajského súdu v Bratislave, ktoré uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku o tom, že v žalobe nie je uvedené, ktoré dôkazy sa ukázali ako nepravdivé.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, ako aj zo samotných skutočností uvádzaných žalobcom v rámci tohto konania, že skutočnosťami o podaní dodatočného daňového priznania spoločnosťou A. R., s.r.o. vo výške 723 300 Sk sa daňové orgány zaoberali už v rámci odvolacieho konania proti dodatočnému platobnému výmeru a teda nejedná sa o novú skutočnosť. Za nové skutočnosti, ktoré označil žalobca v žalobe ale aj v rámci správneho konania je prehlásenie konateľa D.B. zo dňa 17.10.2005 a podanie svedeckej výpovede M. P. zo dňa 25.10.2005. Z obsahu uvedených vyhlásení v rámci ďalšieho šetrenia správcom dane, či už Daňovým úradom Žilina II o podaní vysvetlenia k dodatočnému daňovému priznaniu D. B. nebolo možné túto osobu zastihnúť, zásielky správcu dane zasielané na adresu trvalého pobytu konateľa, neboli v odbernej lehote prevzaté a zásielka zaslaná do sídla spoločnosti sa vrátila s poznámkou adresát neznámy.

K tvrdeniam M. P. uvedeným v jeho svedeckej výpovedi zo dňa 25.10.2005 neboli predložené doklady o predaji predmetného ihličnatého dreva žalobcovi a teda hodnovernosť takéhoto dôkazu nebolo možné preveriť, keďže svedok nepredložil listiny, na ktoré sa vo svojej výpovedi odvolával.

S poukazom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade prvostupňový súd rozhodol v súlade so zákonom, pretože nebolo preukázané, že v danom prípade skutočnosti, ktoré považuje žalobca za rozhodujúce na povolenie obnovy konania sú nové, pretože mohli byť uplatnené už v rámci pôvodného konania, časť z nich bola aj v konaní realizovaná. Pokiaľ má žalobca výhrady k rozhodnutiu, ktorým mu bola dodatočne vyrubená daň, mohol využiť všetky opravné prostriedky na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vrátane podania žaloby. Z obsahu administratívneho spisu ani z vyjadrení žalobcu však nevyplýva, či podal žalobu na preskúmanie zákonnosti pôvodného rozhodnutia. Skutočnosti uvádzajúce v žalobe žalobcom preskúmal prvostupňový súd, správne uviedol, že dôkazné bremeno na preukázanie daňového výdavku na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov je jednoznačne na žalobcovi a preto bolo na ňom v rámci pôvodného konania, aby predložil správcovi dôkazy, ktoré by preukazovali jeho daňové výdavky. Navrhované výpovede svedkov B. a P. nie sú také dôkazy, ktoré by nebolo možné vykovať v rámci pôvodného konania, a preto nemožnosť uplatniť dôkazy bez zavinenia účastníka je chápaná ako nemožnosť označiť tieto dôkazy, prípadne skutočnosti, pričom takáto možnosť žalobcovi v pôvodnom konaní

bola daná. Pokiaľ uvedené subjekty alebo označení svedkovia boli konateľmi podnikateľských subjektov, s ktorými žalobca realizoval obchodné vzťahy, možno predpokladať, že s nimi bol zrejme v určitom kontakte, a preto mohol už v rámci pôvodného konania uvedené navrhnúť.

S poukazom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdiť, pretože v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky § 51 ods. 1 zákona č. 51/1992 Zb. na povolenie obnovy konania, keďže skutočnosti, ktoré boli rozhodujúce pre posúdenie prípustnosti obnovy konania, nezakladajú žiaden zo zákonných dôvodov na povolenie obnovy. Z uvedených dôvodov rozhodnutia napadnuté správne rozhodnutia i rozsudok prvostupňového súdu boli vydané v súlade so zákonom, keďže skutočnosti, ktoré označil žalobca za skutočnosti nové, boli známe už v pôvodnom konaní a v preskúmaných rozhodnutiach je uvedené na základe čoho, akých dôkazov a skutočností, správne orgány rozhodli a vysporiadali sa s jednotlivými dôvodmi žalobcu uvádzanými v žiadosti o obnovu konania.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a nepriznal žalobcovi, keďže nemal v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 06. marca 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková